

# Telegraful Roman

Apare Martia, Joia și Sâmbătă

## ABONAMENTUL:

Pe un **an** 24 coroane.Pe **șase luni** 12 cor. — Pe **trei luni** 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

## Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.

Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

## INSETIUNILE:

Un sir cu litere mărunte pentru întâia oră 30 fil.,

pentru a doua - și a treia oră căte 20 fil.

Pentru inserare mai mare după invocată.

## Pro domo

(G.M.) De o vreme începând preoțimea este subiectul care dă mult de lucru tiparului. Nădăjduim, că spre binele ei și spre binele bisericii.

Zilele de azi vreau să primenească lumea și își trimit soția și în biserică. Se discută rolul și însemnătatea preotului în viața socială, se frântă mult chestia pregătirii lui. În timpul din urmă discuția s-a opri la salariazarea preoțescă.

Se remarcă în deosebi *aprobarea*, aproape a întregii preoțimi, în ce privește urecarea venitelor din parohie.

Se va face oare?

Neapărat. Să și facăt în unele părți.

Dar... căte neplăceri, pe urma unui act nu destul de cumpenit.

Preoțimea are tot dreptul să prețindă remunerarea serviciilor sale în măsură în care sunt remunerate serviciile altor ofițeri cu aceeași pregătire. Dar ideea urcării venitelor stolnice nici se pare ceva pripit, ceva ce produce mult slăge râu și reduce activitatea preoților.

Biserica are menirea: Să coboare pace și binecuvântare între credincioși. Preotul, conducătorul spiritual al bisericii, trebuie să stea pe un amfiteatru pedestral intelectual și moral. El are să lupte pentru adevar, dreptate, moralitate, muncă, — pentru desăvârșirea cerută de evanghelii lui Cristos. Nu găsește nimeni, că și dejoișor să se ocupe cu darovari bănești, când insuși Mântuitorul nici nu poruncește: în dar ați luat, în dar să dați?

Înălță ce slujbele se pun în balanță cu moneta, biserică își pierde din influență; credințoșii pierd din credință și dragoste. În cazul acesta cu ce-și va împlini biserică misiunea de a clădi?

Tărani își arătă prejudecările sale. Vaza organelor bisericesti este atât de multe ori. Cei ajutorul organelor civile, — pagubă și mai mare!

Răsboiul, acest «purgator» de moravuri și credințe, — după părere idealistilor, — a redus de fapt moralitatea la multă credință. Cu ochii noștri vom vedea pe cei rămăși multe, în cele sunt puține. Prin ele se remurează osteneala preotului facută în deosebi. Dar repet, aceste venite să nu fie taxate, ci să rămână simple daruri, de care preotul să nu fie sălit înțelegeri din parohii?

Preotul are să propoveduiască. Să i se dea posibilitatea aceasta. Pentru acest lucru se cere independentă materială, nesupusă fluctuațiilor situației de chemare bisericii. Va trebui să se creeze preoție liberă de grila zilei de mâne, preoție capabilă să-și dobândească hrana morală și spirituală de care e vrednică. În actuala situație preotul și vesnic în dilemă: Sau cercă să-și împlinească conștiințios chemarea, și atunci ajunge în corn de capră cu parohieni, sau mai întâi din constănță și, ca să trăiască, intră la târgulă...

Se știe că în viață unuia tărani cu putință culturală joacă mare rol diferența de taxe și de prețuri, fizice sau că de neînsemnată.

Cu toate acestea, nu sunt de părere, ca stolele să se steargă. Acest

lucru ar provoca altă revoluție spirituală. Ritul nostru cere ca aceste daruri să rămână în ființă, dar nu obligator, ci numai *ca dar*. Bună oră, nu poate pretinde nimeni să facă sășanie la el acasă, sau altă slujbă accidentală în mod gratuit. În unele părți asemenea venite sunt multe, în cele sunt puține. Prin ele se remurează osteneala preotului facută în deosebi. Dar repet, aceste venite să nu fie taxate, ci să rămână simple daruri, de care preotul să nu fie sălit înțelegeri seamă.

Venitul celor 5-6 jugăre de pământ nu e de ajuns pentru multele înălțării ce apasă umerii tăraniului nostru.

Vorbă că tăraniul are acum bani destui, nu este întemeiată. Dacă astăzi se învăță mai ușor coroanele, în locul creațorilor de ieri, tot atât de ușor însă din mâna lui. Puțini sunt cei ai bani în adevăr, și acestuia nu aleargă la ajutorul preotului. Slujbe fac cei lipsiți, cei care dela Dumnezeu nădăjdească totul.

Deci tăraniul să fie crutat. Preotul să fie liber. Atât de liber, încât dela sătean el să nu aibă nimic de curut.

Nu se jignește oare demnitatea unui inteligență, ca un tărân să-și spună în față, că tu, preotul, ești dator să faci ce *vreia el*, și nu ce religie preținde să faci spre binele lui?

Cătă se răzvă apoi, ca să-și incasseze biroul? Să, totuși te alegi cu aceea, că nu-l poți incassa întreg.

Ni se spune, că înainte vreme a fost și mai râu ca azi, și totuși pre-

țimea era mulțumită. Se poate, pe vremuri. Azi însă, nu se mai poate.

Ne cerem drepturile, demnitatea și viața noastră.

Publicul cult, în nu puțină parte este nepăstrat față de prețime, deși ea săvârșește o munca cel puțin tot atât de temeinică și străuirătoare, ca a altor soiuri de funcțuni, și deși noi nu cernem, decât posibilitatea de a munici și sprijini în străduințele noastre bune.

Vrem întâi: Describerea materială. Avem să ne îngrăjim copiii, trebuie să-i împărtăşim de creștere omenească, iar pentru noi aceasta e mai povarnică, decât pentru alții, pe cari soartea-i a aruncat la oraș și în oficii bine retribuite.

E în deobice cunoscută mizeria, ce o îndură din cauza lipsei de locuințe.

Nici a cincea parte din parohii n'au case parohiale. Noi unde să sedem, cum să ne prezintăm în lume, când ea preținde atâtea dela noi!

*Aici* trebuie îmbunătățiri și reforme, înainte de a se crea facultate și pleia de viitori doctori și licențiați, cari cam greu vor purta gândul parohiori, ci mai bucuros vor răvini la posturi administrative bisericiste.

Ne trebuie independență materială: putința unui triaj cinstiț, ca să nu fim stânjeni și împedească mereu în implementare exactă a misiunii ce n'șă dă.

Să lăsăm biserică în stare a și împlini chemarea, și pe preoți să propoveaduiescă.

## FOIȘOARA

## Vedenie

— Povestire de Seb. Stanca —

... «Să mai depară, drăguță bărbate, să ţi să patrăci și nu te păteau deslipi de ochi. Când ai plecat tu, a pornit ca maleu prin casă, găinănd în limba lui. Acum să simuș flăcări mami și umbri pe picioarele lui, chenărind mereu pe stăta. De-l ai vedea și ai să-l sorbi de drag. Dar și mie mi-drag — să simui cu el imi stămpă dorul după tine. și să mai ţi, drăgoă Ioan, ca să lecurte la toate-s în bună rânduială, și nu ducem lipsă de nimic. Numai dorul tău ne paște și și noapte fără odihnă. Doamne, pune odată pace! și mai depară rugăm pe bunul Dumnezeu să te aducă în pace acasă și îți trimitem multe sărutări, Patruț ai tău și eu, și la iubitore soție: Ana».

Oltosul Ioan Oprea îspări scrisoarea de către. Dar ochii nici nu se puteau deslipi de pe şirelă povarnic scris se ale nevestii sale. Întoară scrisoarea pe față, și pe dos, și o jinu în mană ca un talisman neprefuit sorbindu-i lacrimi frânturi de frize de colo. și cum sedea pe lavita de glij din adăpostul transeelor cu călcăne proprie în mocăria de pe vatră și răzămată spatele în pământ lutoș,

scosese din buzunarul haineelor un team de hărți motolote și scotici din cu degetele tremurănde un chip spălăcit din care fi zimbeau doar ființe: o femeie și un copil, nevasta lui, Ana și Patruț copilul. Puse hărțile la loc și întreg sulțetul i se topcea privind la chipul d'acăsa.

O căldură dulce îi cuprinse ființa ridicându-se domol spre creștet, în piept simțea o arsură aprigă care îi strângă răbășărul cu ghicare de fier, iar ochii i se umplură cu lacrimi. Strângea în sânge scrisoarea, iar în dreptul chipului. Privirea îi scânteia nelăudătoră printre răramele de lacrimi ce se imbûzau prin gen. Amării dorul de casă și într-o clipă să-și îndepărteze tot sulțetul. Se vedea în pragul casei albe copile cu săndule, își vedea nevasta rumenă de sănătate zordinăsușă hărnică prin casă, se vedea cu boalăi lui afară în camp tândă cu plugul lacom braze negre și simță parca miroșul pământului proaspăt, își vedea copilașul, anându-și brațele grăsulii de grumazii lui și trăundu și buzelile nevinovate să-și zică «tăta».

O căldură dulce îi svârnea prin vine, purărându-i cugetul infierbătan din casă în curte, din curte în grajid, din grajid în cură și în grădină. În fecare urmă din cuprinsul curții sale găsea un pretențios care lăptă la începută.

Dar mai ales copilul, Patruțul tată.

Il vedea limpede crescând repeză voinic, frumos și cuminat, fătă tulău său, — «Infanterist Ioan Oprea», — răsună deodată un glas aspru din capitalul transelor de legătură.

Ioan Oprea sări în picioare. Vedenia ademenitoare îi se destrăma într'o clipă. N'avea vreme să se desmetească pe deplin din amărțiea dulce care îi cuprinse și șerbul să opri mustrator în față lui împărățindu-i poruncă: «Infanterist Ioan Oprea, gate-ți la schimbul de noapte! Vei sta la postul cel dintâi în marginea pădurii la douăzeci de pași dela șirelă. Tineli ochii deschisi și mintea treză, și pe postul cel mai gingas. Îmi pare rău că-ți venit iar je rândul, dar cealăii ai altă treabă. Voi jineas seamă de tine altădată».

Sergentul trece mai depară dând porunci soldaților pentru serviciul de noapte, Ioan Oprea să incremente, cum îl ridică în picioare vorbașorul sergent și căută și adunărost gânduri bicuțe de văpăie, cei curgea prin vinele infierbătană.

Stărele sură, lutul cleios al transeului, și șeful rece al armei ce scilia în preajma lui propriați pe spinăre laievă de glij, îl convinse să-și totuși aștepte la începută. Într-o căldură dulce îi lăudă cu puncile ei negre și pădure cu piscurile morhorăte. Din bezna văzduhului porni domol să căernă o ploaie rece și maruntă, care umeează pe nemisță păstia și frunzele brazilar.

In liniașea aceasta grea sta Ioan Oprea nemisțat, propit de trunchii Bradușui,

fătă lui înăspriță topindu-i se în barbă. În zadar, vedenia a fost frumoasă și dulce.

In marginea pădurii de brad, care ascunde adăposturile și transele regimului ardelen de infanterie, își ocupă Ioan Oprea postul de veghe. În față lui se întindea o livadă presărată cu tufe mărunte de mestecă, printre care serpuia șirele incalcate ale sărmelor cu ghimpuri, în marginea opusă a livezii abia la 50 pași depărtare răsăria dungă galbină și morțanelor de pământ, care adăposteau transele dugunăre.

Ioan Oprea se răzimă de unul din brazi pădurii și asternându-și privirea pe lespeida verde a livezii spre tărâmul dușman, se lăsă prădă gândurilor fugare.

Amurgul își coboră liniește încet peste făpturile naturii. La început putea deosebi bufele strâns în brațele de fier ale sărmelor și dunga galbină a sănțorilor dușmani. Dar negura noipii începu să se teze tot mai deasă peste cuprinzătorii firii și incelut cu incelut se topă în marea cerință a noipii și lăudă cu puncile ei negre și pădure cu piscurile morhorăte. Din bezna văzduhului porni domol să căernă o ploaie rece și maruntă, care umeează pe nemisță păstia și frunzele brazilar. In liniașea aceasta grea sta Ioan Oprea nemisțat, propit de trunchii Bradușui,

**Din parlament.** În sedința de Marți, în 10 I. c., a camerei ungare, ministru de finanțe Alexandru Popovics prezintă proiectul de lege cu privire la prelungirea invioiliei cu Croația. Deputatul Samuel Bakonyi înaintează raportul secției financiare.

Să hotărăști, ca începând de Miercuri, în 20 I. c., și la termenarea desbatării asupra indemnizației să se pună la vedere delă 10 ore înainte de amiază, până la 2 după amiază, și dela 4 pâna la 8 seara. După ora opt urmează, eventual, interpellările.

Discuția asupra indemnizației să fie fixată pe ziua de Miercuri, 20 I. c.

În sedința aceasta, care s-a deschis la 11 faură un sfert de oră, oratorul Samuel Bakonyi prezintă proiectul de indemnizație și recomandă spre primire. În legătură cu această raportorii propune, că în conformitate cu hotărârea secției financiare, camera să votzeze pe seama deputaților cete 5000 coroane anual sub titlu unui adăos de răsboi.

Prin vorbitor, în chestiunea proiectului indemnizației, este baronul Ohländy, fostul ministru de agricultură. Atinge, în discursul său, mai multe greseli comise în felul alimentării publice. Primește proiectul.

Al. Juhász Nagy, din partidul conțelui Karolyi, se miră că partidul mulțimii nu se arată dispus să încheie compromisul cu privire la reforma electorală. Oratorul zice, că la atitudinea aceasta nu se poate răspunde astfel, decât prin dissolvarea camerei.

Au mai luat cuvântul deputații Hegedűs, Bízony, Simon și Náray, după care desbatătorii său interrupți și au urmat întreptările.

Ladislau Fényes interiesează în aia-

cera confidențială ziarului *Népes Pester Journa*, pentru un lucru scris în contra ministrului Vaszonyi. Lî răspunde prim-ministrul Wekerle.

Deputatul Zsombor Szász face întrebare în chestiunea fractului, ce ar fi să se încheie cu România. Ministrul președinte Wekerle declară, că deocamdată este vorba numai de tratative privitoare la prelungirea armistițiului, din care însă speră să se desvolte tratative de pace. Guvernul său se va folosi de toate mijloacele în scopul apărării intereselor Ungariei în raporturile sale cu România.

**Din Austria.** Cu prilejul tratativelor de pace de la Brest-Litovsk să hotărăști, la stabilirea frontierelor, ca orașul Cholm să aparțină Ucrainei, și nu Poloniei. Aceasta este o soluție apropiată în ceea ce vîntă: doilei memori poloni ai guvernului Soißler, așezat ministerul de instrucțiuni publică Zwißki și ministru galician Twardowski, și-su înaintat demisiile. Se crede, că ministru de externe, contele Czernin, va reuși să satisfacă atât petențiunile polone, cât și ucrainene, cu raport la statutorie hotelor dintr-ale cele două țări.

Monarhul n'a trimis demisuniea ministrilor poloni Zwißki și Twardowski,

Porunca lăzise cu greu. În vremea din urmă avusese multe nopți nedurabile. Chiar noaptea treceau stătuse strajă într-unul din posturile primejdioase. Dar Oprea era omul datoriei. Nu stața alta, decât să asculte și să împinsă porunca. Cea de astăzi îl era însă neplăcută, căc pe lângă obsoleta zilelor trecute îl ardea în suflet și vestea venită de acasă.

Semăna puștiu, stingeri, urșii de vîtreaza soarte să piără aci în măruntele nopții fără să-și stea nimă de urmă. O arsură grea și se lăsa pe pleoape și din ce își încorda privirea mai tare să pătrundă prin păcuță nopții și să nu adormărească, greutatea pieleopelor era tot mai spăsitoare.

Înținutul începu să se miște în valuri moiharăte, care se isbeau fără sgomot, se înghitău unul pe altul, făcând loc altora. Părea o mare neagră bicicletă de duhuri nevăzute. Și prin frântărea astăi a valurilor uriașe treceau scăpă fulgerătoare, roate de lumină palidă ce se alungau spre înălțime topindu-se în văzduh, iar pe urma lor coborâ în cer o plouă de flori mari și tot mai frumoase. O poartă largă de lumină i se deschise spre răsărit, își vedea departe în zara casă și curtea scăpind albe în bătăie razelor calde ale soarelui de primăvară. În pragul surii copilul își răscolla tărâna cu bețigășele lui și-o pace dulce stăpâna intreg cuprinsul curții. Dar deodată, — ce e astă? Sângelile îl înghetă în vine. În dosul surii răsări o ligătoană

neagră urăță, nu putea vedea de e om, sau dobitoc? Creștea mereu ca din pământ, cu ochii însăngerăți de fieră sălbatică atînți spre copil și-o mână lungă se tăra ca un șerpe pe pământ să prindă copilul. Ioan vedea primăjela, se trudea să se smulgă din loc să alegre și să se drobosească, căc pe putere neleneșă îl întinea pământul, cercasă să strige pe Ana, dar gura lui era înclăstată ca de o putere ne-văzută. Și îată, mână grozavă ajunsă copilul, acum se întinde să-l sugrume. Ioan Oprea își opina toate puterile, să smuncă din loc, și se desprăta.

Ce vis grozav. Boabe mari de sudore îl încremerăse pe frunte și în preajma inimii, o povară de plumb îl apăsa la cheia răsării. Își duse mâna la frunte și-ștergă sudorele ferbinți. Șătunci o săgeată ca de fulger îl trecu din creștet până în talpi. O clipă a fost de ajuns ca să și dea seamă de grozavia faptelor sale.

Șia că somnul în post n'are altă deosebă decât gjonul. Își ipăi prin înținere hainele și pușca, pușa mână pe brațul de care se propuse și umeleaca rece a celinei îl domoli văpăia nervilor infierbântă. Ion Oprea, se vedea tot în postul destinat lui și convingerea că nu s'a întămplat nică râu începu să-l linistească.

Deodată un fosnet usor, ca și aglare de sopără, îl făcu să tresără. Își asuci auzul și-i încoardă ochii opintindu-și

## Mersul răsboiului

**Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte**

**Raportul statului nostru major:**

Budapest, 20 Februar. (Of.) — Un atac dusmanul la munțele Petrosa și să zădărnică cu greci pierderi pentru italieni.

Pe cîlalte fronturi, din timp în timp, via activitate de tunuri, trupele din grupul de armată Linsingen, au înaintat mai de parte spre Rovno.

Budapest, 21 Februar. (Of.) — Pe planul de la Aszago și la răsărit de Breiten lupte de artilerie.

Trupele grupului de armată Linsingen au înaintat laor au ocupat fortăreața Rovno.

**Seful statului major.**

**Raportul statului major german:**

Berlin, 18 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

**Raportul statului major german:**

Berlin, 19 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

**Raportul statului major german:**

Berlin, 19 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

**Raportul statului major german:**

Berlin, 19 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

**Raportul statului major german:**

Berlin, 19 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

**Raportul statului major german:**

Berlin, 19 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

**Raportul statului major german:**

Berlin, 19 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

**Raportul statului major german:**

Berlin, 19 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

**Raportul statului major german:**

Berlin, 19 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

**Raportul statului major german:**

Berlin, 19 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

**Raportul statului major german:**

Berlin, 19 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

**Raportul statului major german:**

Berlin, 19 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

**Raportul statului major german:**

Berlin, 19 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

**Raportul statului major german:**

Berlin, 19 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

**Raportul statului major german:**

Berlin, 19 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

**Raportul statului major german:**

Berlin, 19 Februar. (Marele căpitan general) — Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri atât frontal, înaintările mai mari de recunoaștere, portile de către englezii la vest de Houthen, și de către francezii la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

## Pace

Nici când n'a fost mai des amintit curăntul *pazei*, ca în prezent, și este tot în cursul acestui răsboi. În trecut oamenii aveau alte preocupări. Se amintea de multe ori scumpete, nedreptate și alte slabiciuni omenesti, se vorbea des în contra celor bine situați.

Acum, la tot pusul, auzi: «De-ai Dumnezeu odătă *pacea*» ca și când omenirea ar voi să zică prin aceasta, că are să se îndrepere, că n'o mai cărtășește impotriva celor și a deaproapelui, ci are să fie bună, milostivă, dreaptă și fără patimi, — numai să vină pacea.

Oare fi-va îndrepărtarea cu putință?

Bărbății, unii imbrăatișanți înainte de vreme, alții trădiți sufletește și trupește să-țeară pacea, care să-i renască și să le redene sănătatea și linistește sufleteasca.

Li se va implini oare dorința?

Dar dacă va veni pacea deplină, apucă-va în general omenirea calea dreaptă și adeverătă? Sau se va continua disordinea morală desfășurată în atâtea locuri?

Pacea, pusă pe hârtie, va fi în stare să restabilească cumpăna di-strusă?

In cimitirul militar al garnizoanei dintr'un oraș al ţării noastre zac foștii dușmani lângă olăita: soldați de confesiune și naționalitate deosebite. Pe ei î-i îmbrățișă pământul, care-i aco-pere și din care sunt creați, precum sună rugăciunea: «Pământ esti și în pământ vei merge, unde tu pământeni me regesc...»

In acest cimitir larg, și în curând plin, s'a ridicat un monument în memoria celor înmormântați aici. Monumentul se compune din un piedestal de piatră ca bază, din care se ridică

se depărta. Într-o clipă se zece pădurea toată.

O mișcare înferbătă se pornește în tranșee. Oprea auzi de departe din dosul lui glasuri de poruncă. Scăpătă răsărită prin desigil de brazi. Oprea și-a

nenimicat din locul lui, Oprea făcu-

roaportul: O vedenie s'a apărat de sărmă, nu să de-foașt om sau un el, a tras.

In dosul sărmelor patrula găsi un cașcăzănd plin de sânge cu foarfecă în mână. Cu multă trădu soldați îl tăără din-coace de sărmă și rănitul fu transportat la spitalele de camp. Glonțul îl nimerise în cap, dar nu-l omoră. La interrogator răniții mărturisesc că doizecprezeci cașcăzăndă poruncă să se strecoare prin păcu-

nopții să fie sărmă, iar în pragul zorilor o divizie întreagă avea să facă asal-

tuul neșteptat prin porțile tăiate și să drobească regimentul nostru. Ion Oprea le turbură planul.

A doua zi, pe când Oprea își odihnește noaptea nopții trecute pe patul de glij, sergentul îl aduse decorația, mulțumindu-îl în numele celor mari pentru bravură. Ion Oprea se ridică în picioare și cănd sergentul îl anină decorația pe piept, gândul lui aleargă departe la Ana și la Pătrut, cari în clipă aceasta de bună seamă nu bănueau de cinstea adusă lui Ion Oprea.



